

Микица Трујкановиќ

Човекот е создаден кога веќе настанале светлината и темнината. Црното и белото се вечна сегашност - митско патување кон бескрајот. Светлината се поистоветува со тишината која како надземен мир е присутна во сите работи, црното е она што влијае да се разликува светлоста од темнината, а некаде на средина се раѓа, изникнува од суштината на човековата природа, и црвеното како симбол (обоена емоција)... Ова е "Тajната Книга за Настанокот" на Микица Трујкановиќ. "Во неа" Микица не ја бара само визуелната слика која треба да даде одговор на несватливиот космички чин на создавањето на светот, туку всушност, внатрешните дешифрирани силни емоции без јазик чие постоење е врзано со суштинското прачовечко чувство за ликовно, за онаа не родена пра-слика, со корен од некаква митска поетика која отсекогаш сме ја носеле во себе. Од таа внатрешна митска поетика се раѓа спонтан гест, брзина на изведбата, набиена емоција која има потреба да се ослободи, да го изнесе немирот, да ја изгребе површината на платното, да го истури терпентинот и маслото директно на платното и таму да ги спои, да гради просторни решенија, комбинирани и долго осмислувани плохи коишто ќе го принудат гледачот подолго да ја перципира слоевитоста на просторот. Нагласок на текстурата и структурата на материјалите, релјефност на сликите. Тенденциозно ги користи во постојана поврзаност текстурата и светлите тонови со што добива поголема експресивност, а воедно и поголема игра и доминантност на светлината. Тука се јавува и линијата како цртеж, како срж и поврзаност на целото нејзино творештво, а голема улога има и пишаниот збор кој дава нова димензија, го доизградува, докомпонира делото и се вклопува како некаква графичка игра, многу длабока, лична.

Секако, несвесното е секогаш присутно како неодолив следбеник на секоја уметност. Преоптоварувањето со некакви пораки и асоцијации (во уметничкото дело) не е неопходно, бидејќи уметноста и сонот стануваат во одреден миг едно исто. Ако на уметникот му е јасна целта на сликата (а во случајот на Микица Трујкановиќ е така), пораката неопходно јасно се расветлува.

The human was created when the lightness and the darkness were already made. The black and the white are eternal present – the mythic traveling through the infinity. The lightness can be identified with the silence

which like landline peace is present in all things; the black is the one that is influential in making difference between lightness and darkness, and somewhere in between rise, is growing up

from the entity of the human nature, the red like a symbol, colored emotion... This is "The Secret Book of the Genesis" of Mikica Trujkanovic.

"Into" Mikica doesn't search only the visual image which is supposed to give an answer of the obscured cosmic deed of the world creation, but actually, the inner decoded strong emotion's without language that exist in relation with essential pre-human feeling for the visual, for that

unborn pre-image, with origin from some myth poetic that has always been inside of us.

For that inner myth poetic raises spontaneous gesture, speed of presentation, tamped emotion that needs to be released, to expose disturbance, to scratch the surface of the canvas, to spill the turpentine and the oil colors directly on the canvas and connect them there, to build space settlements, combined and profound surfaces that will enforce the viewer to percept the lamination of the space longer.

Emphasis of the texture and structure of the materials, plasticity of the paintings.

Persistently she is using the texture and the light tones in relation which helps in bigger expressiveness, and in the same time a stronger play and dominance of the light.

Here is also the line as a drawing, like a core and connection of her opus, and a big role has the written word which gives a new dimension to accomplished building and composing of the artwork

and frames like some kind of graphic play very profound and personal.

Certainly, unconsciousness is always present as irresistible follower of each art.

Overloading with some message or associate in the artwork is not necessary, because the art and the dream in one moment are becoming the same.

If the target of the painting is clear for the artist (

and in the case of Mikica Trujkanovic is like that), the message will be necessary and clearly lighten.

Ana Frangovska

“За фамилијата“ , 2002
“To the family” , 2002
50 x 50

"Memory off", 2002
50 x 80

COITATION
COITATION
COITATION

"Виенска ренесанса"
"Vien Renesanse"
2002
50 x 80

“Жими светлинава, те молам”, 2002
“For the light's sake, please”, 2002
50 x 50

ТРУЖКАНОВИЌ МИРОСЛАВА МИКИЦА

Родена 1975, во Бор, СРЈугославија. 1999 дипломирала на Факултетот за ликовни уметности во Скопје. Истата година станува член на ДЛУМ и постдипломец на истоимениот факултет.

Учесник е на четириесетина групни изложби. Имала 3 самостојни изложби: Скопје, Музеј на град Скопје, Виена, Галерија Ланг и Скопје, Музеј на современата уметност.

Земала учество на еднаесет интернационални ликовни колонии. Студиски патувања во Нирнберг - Германија и Виена - Австрија. Добитник е на 4 ликовни награди.

TRUJKANOVIC MIROSLAVA MIKICA

Born 1975 in Bor, SR Jugoslavia. Graduated in 1999 at the Faculty of Fine Arts in Skopje. The same year she became a member of DLUM (Macedonian Art Association) and a postgraduate student at the same Faculty.

She participated on forty group exhibitions. Hold 3 solo exhibitions:

Skopje, Museum of the City of Skopje,

Vien, Gallery "Lang" and

Skopje, Museum of Contemporary Art.

Participated on eleven international art colonies. She was on study trips in

Nurnberg - Germany and Vien - Austria.

She got 4 art awards.

Издавач: ПроАртс Publisher: ProArts

Продуцент: Бранислав Ѓорчевски Producer: Branislav Gjorcevski

Одговорен уредник: Ана Франговска Editor-in-chief: Ana Frangovska

Предговор: Ана Франговска Preface: Ana Frangovska

Локација: Музеј на Современата уметност Location: Museum of Contemporary Art

Тираж: 500 Copies: 500